

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום רביעי | ד תשרי (שנה שניה) | פרשת וילך

גלון מס' 357

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזה"ש בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

זכרונות רבינו כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

נט

אותו אברך סיפר, כי הוא מגיע עכשיו מהמקוה של רחמיסטריווקא, והוא מצא שם יהודי מא"י, שהוא רב ושוחט בעיר והוא בא לבדוק כאן בארצות הברית את השחיטות, הלה אמר לו שכל השחיטה בארצות הברית אינה שחיטה, ושכלל לא שייך לציין לצידה את המלה "כשר" כי היא אינה כשרה!

רבינו ביקש מאותו ר' ראובן פערלאוויטש שהוא יארגן לו פגישה עם אותו רב, הוא רוצה לדבר אתו אישית! ואז אמר לו הרב פערלאוויטש שהוא אינו זקוק לתיאום מוקדם, הוא נמצא עתה במקוה של רחמעסטריווקא, וממילא אם יגש לשם הוא יפגוש אותו ויוכל לשוחח עמו.

הרב מארץ ישראל

רבינו פנה מיד והלך למקוה, הוא עשה עצמו כאילו הוא מגיע למקוה ולא שהוא מחפש אותו, אותו יהודי התלבש אז, רבינו התפשט במהירות ורץ במהירות למקוה, הוא טבל את עצמו ורץ מיד החוצה, ושאל את הרב, האם כב' מבת ים? אתה נראה לי מאוד מוכר! הרב שאל את רבינו מי אתה? והוא השיב שמי "הרב גרוס", אני מוציא לאור של כל מיני ספרים בעניני כשרות ועוד. ואז הוא מספר לרבינו כי לפני זמן מה הוא קיבל מרבינו את הספר "שחיטת ואכילת בשר", ומאחר והוא שוחט ורב הוא מביין ויודע את הצורך באותן הספרים, הספר ששלח אליו מועיל הרבה, אמר אותו יהודי, ואז שאל רבינו את השוחט מתי הגעת, ומה מעשיך כאן? אז הוא סיפר לו, שמאחר והוא שכיר מטעם הרבנות הוא בא לתקן את הניקור כאן בארצות הברית. וזאת מאחר שהרבנות קונה עשרות טונות של בשר מארה"ב, במיוחד חלקים של לשון, כבדים, מח, רגלים של כבשים וכו', ועל כשרות אותה שחיטה אף אחד לא חשב להרהר, מאחר והרבנים הנותנים את ההכשרים שולחים אוצרות של כסף לארץ ישראל, ממילא הבשר בוודאי כשר!!!

אבל לאחר ששמעו על כל המתרחש בענין החללב! הם החלו לבדוק את הכבדים! ומצאו שכל הכבדים מלאים בחללב, וכך נודע להם שהשתמשו כל השנים בכבדים שלא היו מנוקרים, הוא הגיע למקום על מנת לתקן את המכשול של הכבדים, ולדאוג שיוורידו את החללב מהכבדים.

הוא הוסיף, כי הוא הזהיר את בעלי המשחטות, שאם לא יורידו את החלב כפי שהוא דורש, יפסיקו בארץ ישראל לקנות אצלם את הבשר.

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

המקובל האלקי רבי יהודה פתיה זצ"ל

מתולדותיו הנהגותיו ודבריו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עדות ה' נאמנה

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

המשך בעלון הבא

המקבל האלקי רבי יהודה פתיה

זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא
מתולדותיו הנהגותיו ודבריו

מיתוק הדינים והדופק ביד

כתב ה"בן-יהודע" (ברכות ה:) בד"ה "אמר ליה הב לי ידך":

נראה לי בס"ד דיודע החולי הוא מסיבת הדינים שלא נמתקו, וידוע כי הדינים הם מצד שמאל, ונמתקים בחסדים שהם בימין, כי חמש אצבעות ימין רומזת אל חמשה חסדים, וחמש אצבעות שמאל רומזים אל חמשה גבורות, ולכן בא כנגדו פנים בפנים לעשות כוונה של מיתוק הגבורות בחסדים, "ואמר ליה הב לי ידך" הרי נעשה שמאל רבי יוחנן בימין של רבי חייא ושמאל של רבי חייא בימין של רבי יוחנן, ואז על ידי הכוונה של המיתוק שעשה בשרשים למעלה על ידי פועל דמיוני זה שעשה בידיים, נמתקו הדינים ונסתלק החולי ואוקמיה.

ומקשי בגמרא: "וליקום רבי יוחנן לנפשיה?" כלומר הוא לבדו מעצמו יעשה הכוונה של המיתוק הנזכר, בפועל דמיוני שבידיים שלו, כי גם אצלו יש ימין ושמאל, ויתן זה כנגד זה ויכוון בהם. ומשני "אין חבוש" וכו'.

והנה בספרי הקטן ברכת אבות הבאתי מדברי מהרח"ו ז"ל בשער רוח הקודש, שכתב על רבינו הארי ז"ל שהיה יודע מן הדפק של האדם בחולי הנפש ומה הפגם אשר עשה. ובזה פירשתי בס"ד שם מה שאמר התנא 'כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו', יעויין שם. והנה בהקדמה הנזכר 'בואר נמי היטב המאמר כאן, ד"אמר ליה הב לי ידך", שרצה לבדוק בדפק כדרך הרופא לידע בו מן ענייני הנפש.

לתפוס את הרוח - הדיבוק

כשרבי יהודה היה מייחד ייחודים להוצאת הדיבוקים, הועיל ביותר כאשר הניח את ידו על האנשים נושאי הרוח באיבר שבו נמצאת הרוח.

כשלא זיהה את מקום הרוח בגוף האדם, היה רבי יהודה נעזר בסטטוסקופ ומייחד ייחודים. כך עברו הייחודים דרך האוזניים ותפסו את הרוח בתוך הגוף.

מספר רבי יהודה שכך סיפרה לו רוחה של רוזה בת פרח (שנכנסה בנערה כתון בת עזיזה):

"ודע כי בזמן שתייחד הייחודים על הרוח, אם יזדמן שידך מונחת על הרוח, יכאב לרוח מאוד יותר מהכווייה של אש.

ואם לא תדע איזה מקום הקבוע לו לישב שם, או אם יישמט מתחת ידו וימלט ממקום למקום. אז תדביק את פיך על אוזן הנפגע ממש כדי שייכנס כל הבל הייחוד תוך חלל הגוף, וזה יפעל יותר מאשר תניח ידך על האיבר שבו יושב הרוח, כי זה יכאב לרוח יותר ממכות המשחיתים ומחיבוט הקבר".

כותב רבי יהודה:

ולכן נתחכמתי וקניתי לי קנים של ברזל (סטטוסקופ) מאותם שמניחים הרופאים באוזניהם בעת שרוצים לשמוע את דופק הלב. שצד אחד שהוא כעין משפך מניחין אותו על לב החולה, וצד השני שבו שני קנים מעוקמים מכניסים הרופא בשתי אוזניו ושומע את דופק

המשך בעלון הבא

גם אלישע עצמו אמר לגחזי: "ושמת משענתי על פני הנער" (שם ד' כ"ט), ולא היה די לאלישע להתפלל עליו ממקומו בלא שליחות המשענת.

ומה שלא הלך אלישע עצמו אצל הילד, לפי שהיה מקום רחוק. כמו שאמרה השונמית לבעלה: "שלחה לי אחד מן הנערים ואחת האתונות" וכו' (שם ד' כ"א).

גם בבוא אלישע לבית השונמית נשתטח על גוף הנער עצמו. ולא הספיק לו להתפלל עליו בריחוק מקום, לפי שדיבוק איבר המתפלל באיבר החולה קונה לו האיבר ההוא קדושה ורפואה. ולפי שכל איברי הילד היו מתים, לכן נשתטח על כל איבריו.

וכן עשה אליהו זכור לטוב לבן הצרפתי. ולא חששו לטומאת מת כי היו בטוחים שיחיו.

וכן כאשר השליכו את המת בקבר אלישע, ונגע המת בעצמות אלישע, אז חיה ועמד על רגליו. ואם לא היה נוגע בו, לא היה חי בלי ספק. הרי כי הנגיעה היא דבר גדול.

זהירות מהניזוק משדין ורוחין

וכל זה שאמרנו, שצריך המברך להניח את ידו על המתברך או על החולה במקום החולי, כל זה הוא אם החולה אינו ניזוק משדין ורוחין.

ואין צריך לומר שאם הוא ניזוק משדין ורוחין, כי אז לא יועיל אם לא יניח ידיו על איבר הניזוק.

כמו שמצינו בעניין מהרח"ו ז"ל כשניזק ונעקם פיו ושפתיו, אז נגע הארי ז"ל בפיו ובשפתיו בכוונה ידועה אצלו שלושה ימים בכל בוקר ונתרפא. (כמבואר בשער הגלגולים דף ס"ג ע"ב).

ועוד כתב שם, כי מדי עוברו על קבר גוי אחד, ניזק בכל איבריו, והיה כמת. והביאוהו לבית הארי ז"ל והכניסו לחדרו, ואחר כך נכנס לחדר הוא לבדו, וגהר עליו (פירוש, שכב עליו. כמו "ויגהר ארצה", הנזכר במלכים א' י"ח מ"ב) ונתרפא.

וכן כתב בשער רוח הקודש (דף ל"א) בעניין מי שנכנס בו רוח רעה, בר מינן, שכתב, שיתפוש בזרוע האיש שיש בו רוח רעה וכו'. ולא הספיק בלא תפישוהו. ומה שלא כתב שיתפוס באיבר שהרוח עומד שם, לפי שאין הרוח הוא עומד באיבר אחד, אלא הוא מדלג מאיבר לאיבר וממקום למקום. ולכן בחר לו הרב ז"ל לתפוש בדופק האיש ההוא.

בגמרא

גם במסכת ברכות (דף ה ע"ב) אמרינן: "הב לי ידך. יהב ליה ידיה ואוקמיה". גם בגמרא דשבת (דף סו ע"א) אמרינן: "מי שעמד עצם בגרונו, מביא מאותו המין, ומניח על קדקודו" וכו'.

סיכום

מכל זה מבואר שעיקר התפילה על הניזוק או על החולה, צריכה להיות יד הלוחש מונחת על מקום החולי. ואל יחוש כשלוש על הנשים פן יבוא לידי הרהור, כי הוא עסוק במלאכתו.

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים
תשובה לרבנים

תשובה לרבנים

פרק 1 | טו

ואפילו שה' נשבע עליו שלא יהיה חותם ואמר שיהיה ערירי, אבל על ידי ששב בתשובה נשאל ה' על שבועתו, ונולד לו בן, וכנגד זה אמר ה' שזרובבל שהוא מזרעו יהיה חותם ומזרעו יהיה מלך המשיח. והוא יגאלנו בקרוב ברחמים רבים אמן".

והנה יכניה היה יכול ליפול למצולות היאוש ולהשוב שכבר אין לו תקנה, מרוב גודל עוצם החטאים שחטא^ט, ובפרט כאשר שמע מהנביא ירמיה שה' נשבע עליו שלא יהיה חותם ושהיה ערירי, והיה יכול לחשוב שכבר אבד ונכרת מארץ החיים וממקור החיים, וכאשר אברתי אברתי. אך אף על פי כן בתוך עומק שאול המצב העגום עד מאוד שהיה בו, התגבר וחזר ושב בתשובה, ואכן זכה שה' קיבל את תשובתו, ומחל לו על כל עוונותיו. והשיב לו ה' את אהבתו, וזכה שה' הבטיח על ידי חגי הנביא שמזרעו דווקא יהיה משיח צדקנו. ונזכה במהרה לגאולה השלימה ולבניית בית המקדש השלישי בקרוב אמן.

מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאֶרֶץ. וכו', כי כה אָמַר ה' לא יִכְרַת לְךָד אִישׁ יֵשֵׁב עַל פֶּסַע בֵּית יִשְׂרָאֵל. וכו'. אֲשֶׁר לא יִסְפַּר צָבָא הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם, כִּן אֶרְבָּה אֶת זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת הַלְוִיִּם מִשְׁרָתִי אִתִּי.
ח. עפ"י אברבנאל ורש"י. וראה ב'כסא קדשו'.

ט. בויקרא רבה (פרשה י"ט אות ו') כתובים החטאים הנוראים עד מאוד שעבר יהוה אבינו של יכניה. וניבא עליו ירמיה (ירמיה כ"ב י"ט) ש'קבורת חמור יקבר'. היכן נקבר חמור? בבטן הכלב. וכך היה שנבוכדנצר חתך אותו לחתיכות והכלבים אכלוהו (ויקרא רבה שם). ויכניה ג"כ עשה הרע בעיני ה' כמו שעשה אביו (מלבים ב' כד ט), אך לבסוף חזר בתשובה.

י. על הזמן שעשה יכניה תשובה כתוב בויקרא רבה (י"ט ו'): אָמַר רַבִּי שְׁבָתִי לא זָז מִשָּׁם עַד שֶׁמָּחַל לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. עַל אוֹתָהּ שָׁעָה אָמַר (שיר השירים ד ז): כָּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ. יִצְתָה בַת קוֹל וְאָמְרָה לָהֶם (ירמיה ג כב): שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים אֶרְפָּא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם.

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

עדות ה' נאמנה בהמשכים

יז

עדות ה' נאמנה

לרשעים, דלצדיקים מה צורך מהם? אם כן, אם לא תכפר להם, נמצא שעל מגן נקראת ארך אפים ורב חסד וגוי', לכן סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך, ומה גם שכבר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ואין זה אלא כי אם שנהגת עמהם במדותיך אלו, בחסד ובאריכות אפים וכו', ואם כן, גם עתה נהוג עמהם כן, ואל תמית אותם על חטאם, פן יאמרו מבלתי יכולת ה' חס ושלום, וגבר כח סמא"ל וישחטם כדפרישית.

הקדוש ברוך הוא יזכה אותנו לעובדו ולדבקה בו, ולהצילנו ממיתת סמא"ל השוחט בסכין פגום, ולהאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים כדי לקיים כל מצות שבתורה. אמן נצח סלה ועד. (עכ"ל"ק של השבט מוסר - עכשיו מי שיש לו נשמה יהודי האם אפשר היום לנגוע בכשר עוף ובהמה של המאכילי נבילות וטריפות ובדציי"ם העמלקים למיניהם???)

על כן חובה גדולה על כל יהודי ויהודי החרד לדבר ה' וכו', להודיע לכל אחד ואחד מישראל, שיש מכשולות גדולות שבדציי"ם מאכילים אותנו בנבילות וטריפות חלב ודם, ואם לא מודיע - דמו בראשו - כל שפיכות דמים שבישראל על ראשו ראשו!!! (שבת נד:, נה:, נו:, סוכה כט:, סנהדרין כ., כז:, כג., שבועות לט., רש"י סוטה מא:, חנוך מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו, רמב"ם פרק ו' מהלכות דעות הלכה ז, רמ"א ביורה דעה סימן שלד סעיף מח), מי שרואה עוברי עבירה ואינו מוחה עובר בשלשה לאוין. (זהר הקדוש, חלק א, דף רלט:).

א. צדיק אינו נותן שינה לעיניו. הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישבו בתשובה. (זהר הקדוש, חלק א, דף כ:).

ב. ענשים ופגעים קשים ומרים למי שאינו מוחה מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת. (זהר הקדוש, חלק א, דף מו:).

ג. נח היה מוחה בדור המבול לכך נקרא איש צדיק. כבראשית רבה (פרשה ל' פסוק ז'), הקב"ה העמיד את שם ועבר שיהיו מוחין ומתריין בדורם. ברבה פרשת וירא (סי' נ"ב), ויקרא רבה כה, אבות דרבי נתן פרק כט, רבה איכה בפתיחה סי' כ"ב, תנחומא משפטים, שערי חיים, החיד"א בחומת אנך פרשת נח, מדרש תנחומא, חקת, תנחומא פ' תזריע, ילקוט יחזקאל קפיטל ט' סימן שמ"ט, ילקוט תהלים יב סי' תרנ"ו, ילקוט מגילה עה"פ בלילה ההוא נדה שנת המלך,

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

"כיצד נכנסת אל האשה הזו?" נשאל הרוח והוא השיב: "הייתי בתוך קערה מלאה מים שמהם הכינו תרופה עבור האשה שלא הרגישה טוב, כשנגעו בה המים נכנסתי לתוכה". וכיצד זה החזקת מעמד בתוך המים בשעה שרתחו על האש? נשאל הרוח לאחר שבני הבית ספרו שכך הכינו את התרופה. "הרוחות אינן נכוות מן האש" – ענה והוסיף – "ומאז במשך שמונה חודשים נמצא אני באשה זו".

אחר כך פתח וספר מה נעשה עמו מהרגע שבו נפטר האיש שבתוכו שכן. "יצאתי מן הגוף בבהלה גדולה ומיד שמו אותי בכף הקלע והשליכוני סמוך לפתחה של גיהנם בצד ירושלים. באותו רגע יצאתי לקראתי מהגיהנם רבבות רשעים ומקלות של אש בידיהם והם דחפוני ולא הרשוני להכנס באמרם: סור מכאן טמא! השתדלתי להכנס חרף המכות הנוראות שירדו עלי מכל צד אולם לא הצלחתי מכיון שלידי עמדו שומרים שגם הם הפליאו מכותיהם בי. מחמת המכות נתפרקו כל חוליות נפשי ואני נמלטתי משם ופרחתי באויר. אלא שהמלאכים המחבלים רדפו אחרי והוסיפו להכותיני ללא רחמים, כה גדולים היו יסורי עד שאין ביכולתו של אדם חי להבין ולדעת מה חשתי באותן שעות וימים של עינויים. מאז לא היתה לי מנוחה לא בים ולא ביבשה לא בהרים ולא בגבעות שביניהם רחפתי נע ונד. רק ביום השבת הרפו ממני דחפוני לתוך חור אחד ומיד לאחר צאת השבת החלו שוב לרדפני וליסריני. לאחר שסיים הרוח את דבריו הפצתי בו שיצא. הוא הסכים ורצה להשבע בתפילין שאכן יקיים הבטחתו ויצא.

ניסיתי להתחכם לו ובקקשתי שיביאו בגד כפול ויאמרו לו שתפילין מוסתרים בו, אולם הוא ידע שאינם שם ורצה להשבע רק אם יביאו תפילין לפניו. אז עשיתי את רצונו והוא נשבע לצאת כעבור המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

ירדתי לטייל בערוגות גינתא
הספר העוסק במצווה דאורייתא
ושחיטת ואכילת בשר כהלכתה
היא הלכה לדורות ולשעתה
והבני מאשרו

בתודה

הרב אלי' כ"ץ ראב"ד ורב הראשי בבאר-שבע

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

אז נדברו יראי השם (בהמשכים)

נט

❁ אז נדברו יראי ה' ❁

פחדו לומר האמת לאמיתו במה שנוגע להקב"ה שעיני ה' אלוקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, ואנו רואים בפסוקים שרצו לסקול אותם באבנים על שאמרו את האמת, וכן אנו רואים בימינו שישנם רק 2 צדיקים שמגלים לנו האמת ולא מפחדים מהאקדחים של השותפים של עמלק, ולא מהאקדחים של הרבנים שיותר גרועים מהעמלקים שהם לא די שלא נותנים הכשרים ולא היו שוחטים ולא יודעים בין ימינם לשמאלם, ואומרים לנו שהכל כשר, בלי שידעו מה הולך בין ימינם לשמאלם, מה טמון בזה?

שאלתי לרב אחד, הלא אתה יודע שההכשר של הרב מחפוד טרף ולמה אתה אוכל?

התירוץ היה! בגלל שאמננו יצחק אומר אסור, אני אוכל!!!

אני שואל אותו, אם הרב אמננו יגיד שגילוי עריות אסור, גם כן תעשה את זה" הלא חלב זה כמו גילוי עריות מה בין זה לזה?

הרב צעק עלי מחוצף, ובזה נגמר העניין!!!

שומו שמים על זאת! האם הם באמת כולם מומרים להכעיס, כמו שכ"ק כתב במכתבו החילוק?

עיינתי בזה ומצאתי תשובה, ואולי אפשר קצת לדון אותם טיפה קטנטונת לכף זכות!

הנה בפרשת השבוע בענין של המרגלים מביא החפץ חיים בתחילת ספרו על לשון הרע, שהלשון הרע הגרוע ביותר היה על ידי המרגלים שדברו לשון הרע על ארץ ישראל ומזה אנחנו סובלים עד ימינו אלה, ומביא בשם הזוהר הקדוש שכל הענין היה מפני הכבוד שלהם שפחדו שבארצינו הקדושה לא יהיו ראוים להיות נשיאים, ומפני שחיפשו את הכבוד!! עשו מה שעשו והביאו חורבן לכל העולם שאין כדוגמתו, וכולנו מבינים את זה.

וכעת לעניינינו, הרבנים של דורנו שאומרים שהכל כשר וישר, מבלי שישמעו את הקלטות הדרשות והמסמכים שיש היום לעיני כולם, וגם זכינו היום (כז' סיוון התשע"ה) שהרבנות הראשית הודו ואמרו שבשר טרף במפעל

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תתרגמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתתפיים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי ספרים ופולונים בְּחִנּוּם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm